

Taler kun sammen når de ser på hinanden

**Tunghør drejermester i Askov har sin kone med som „tolk”
for at aflevere gave til tronfølgeren og greve Henri**

**Drejermester Eigil Henriksen med en af de frugttallerkener,
som tronfølgerparret skal have i bryllupsgave.
De er af palisander med indlagte frugtmotiver i Sterling sølv.
På otte tallerkener er motivet æbler og pærer,
på otte hasselnødder og på otte kirsebær.
På frugtfadene, som det, der her sidder i drejebænken,
er motivet vindruesklaser.**

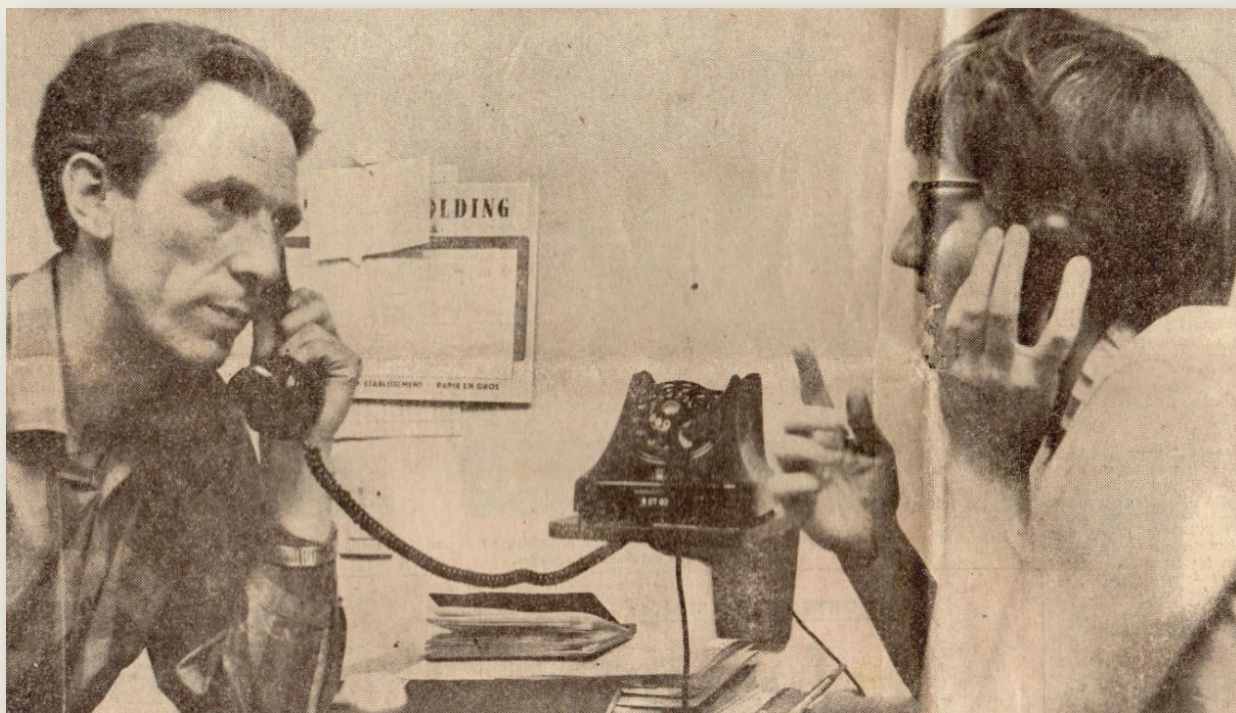

**BLANDT de mange bryllupsgaver,
tronfølgeren, prinsesse Margrethe og grev Henri
har modtaget i den forløbne uge,
er to frugtfade og 24 tallerkener i palisander-træ
med indlagte frugtmotiver i Sterling sølv,
skænket af Landsforeningen for bedre Hørelse.**

**Gaven er udført af drejermester *Eigil Henriksen*, Askov,
der selv er svært tunghør.**

**Som medlem af landsforeningens hovedbestyrelse
blev det pålagt ham
sammen med konservator *Ove Carstensen*, København,
at lave et udkast til gaven og det blev godkendt,
og Eigil Henriksen gik i gang med fade og tallerkener,
der nu er afsendt med adressen Amalienborg.**

Kommer med gave fra de tunghøre

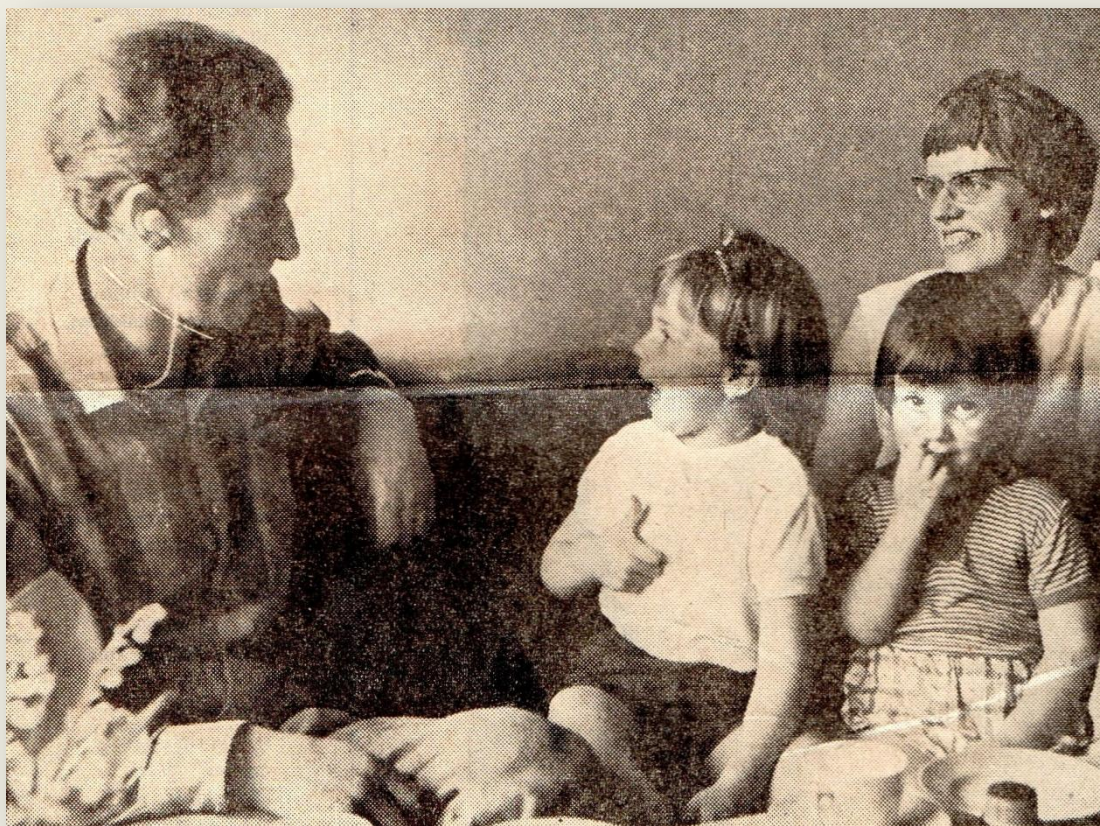
Under telefonsamtaler fungerer Sigrud Henriksen som „tolk“ for sin mand, den tunghøre drejermester Eigil Henriksen, Askov.

Med et ekstra h rer r følger fruen samtalen samtidig med, at hun med mund-h ndssystemet oversætter for sin mand.

Eigil Henriksen kan svare lige så hurtigt, som havde han selv hørt ordene i telefonen.

Også når hendes mand skal til København for at aflevere tungh reforeningens gave til tronfølgeren og greve Henri, skal fru Henriksen med som tolk og hun kan i øvrigt lynhurtigt oversætte b de fransk og engelsk. Gaven er 24 frugttallerkener, som Eigil Henriksen har drejet.

**Den fem-årige Ulla gør sig meget umage,
når hun skal tale med sin far,
drejermester Eigil Henriksen, Askov.
Selv om hun endnu ikke kan læse,
har hun lært mange af tegnene i mund-håndsystemet,
og hun ved, at hun skal tale tydeligt,
så hendes far kan aflæse på munden, hvad hun siger.
For folk, der ikke er vant til at tale med tunghøre,
kan det være vanskeligt at tale tydeligt nok.
Så må fruen, der sidder med familiens yngste, Connie, på skødet,
fungere som „tolk“.**

**Eigil Henriksen og hans kone købte for 13 år siden
den gamle forskole i Askov
og oprettede Askov Drejerforretning.
Den er siden blevet en stor virksomhed,
der beskæftiger otte mand.
Efter som forretningen og familien er vokset
- ægteparret har fire børn -
har forskolen fået ekstra tilbygninger.**

Blev døv som -

- tekst mangler -

- totalt døv, indtil man fik så gode høreapparater,
at det var muligt at udnytte den lille hørerest,
han havde tilbage på det ene øre.

Som 18-årig lærte han mundaflæsning
på Statens Høreinstitut i Fredericia.

Her traf han første gang sin senere kone *Sigrid*, der er lettere tunghør.

Hendes handicap havde givet mange problemer under skolegangen.

Men hun ville være student, og efter præliminæreksamen
tog hun til Fredericia for at lære mundaflæsning,
inden hun begyndte i gymnasiet på Aarhus Katedralskole.

Tolk for sin mand

Sigrid Henriksen understreger, at hendes handicap
er intet at regne mod hendes mands.

Hun har høreapparater, men kan klare sig uden.

Ved hjælp af mund-håndsystemet
er hun dagen igennem „tolk" for sin mand.

Til daglig opfatter jeg det slet -

- tekst mangler -

- mand, der følger med i samtalen,
fordi fru'en også „taler" med hænderne,
når hun taler med fremmede.

Så hendes mand kan følge med i samtalen.

I øvrigt har den TV-udsendelsesrække i vinter
om mundaflæsning hjulpet os gevaldigt,
fordi folk ligesom har fået større forståelse
for de tunghøres og de døves problemer.

Flere tekster i fjernsynet

- For naturligvis skaber det problemer, siger Eigil Henriksen.

Det største og altoverskyggende er isolationen.

Vi mangler den kontakt med omverdenen, som er så afgørende:
Jeg har været medlem af en kommission inden for landsforeningen,
som netop har udgivet en betænkning om de døveblevnes problemer.

*Hørepædagoger har interviewet i alt 1000 tunghøre,
hver eneste af disse - viser det sig - har et enormt kontaktbehov
- men har resigneret.*

For hvem sætter sig ned og giver sig god tid for at tale så tydeligt -

- tekst mangler -

- liere-forestillingen forleden - at have al den musik
samtidig med talen?

Det gør det helt umuligt for tunghøre at forstå et ord af,
hvad der bliver sagt.

Selv kan jeg kun få noget ud af sporten og udenlandske film i TV.

Jeg håber ikke, man herhjemme går over til
at eftersynkronisere udenlandske film,
for så ville det være slut for mig

at få noget som helst ud af dem også, siger Eigil Henriksen.

Med de tekniske hjælpemidler, vi har i dag,
kan mange af landets tunghøre dog godt få noget ud af TV
- også uden tekster.

Mange kan hjælpes med teleslynge.

Det er i øvrigt landsforeningens håb, at det ad åre bliver sådan,
at tunghøre får udleveret de hjælpemidler, der er til rådighed,
når de henvender sig til hørecentralerne.

Det kan være en teleslynge, en forstærker til telefonen,
et blinklys i forbindelse med dørklokken og lignende ting.
Det ville absolut ikke være nogen dyr foranstaltning for samfundet
i forhold til, hvad der ydes af hjælp til andre handicap-grupper,
siger Eigil Henriksen.

Det sværeste er isolationen

Selv jeg kan sommetider have svært ved at forstå,
hvor meget min mand egentlig er udenfor, siger fru Henriksen.
I et selskab med mange mennesker kan han f. eks. slet ikke følge med,
og vi inviterer som regel kun to gæster ad gangen,
og selv da kan jeg pludselig opdage, at min mand er udenfor.

Hvis blot en enkelt sætning glipper,
kan den tunghøre være bange for at blande sig i samtalen,
fordi han ikke ved, om man måske netop i den har skiftet emne.

Man ved ikke om tunghørhed er arvelig.

Vi er tilbøjelige til at tro det, da vore to ældste børn er tunghøre,
heldigvis dog kun i lettere grad.

Vore to mindste har derimod normal hørelse.

Jeg ved, det er meget betydningsfuldt,
at min mand selv har kontakt med børnene,
og sommetider griber jeg mig i at „tolke" og tale med,
når han og børnene taler sammen, siger fru Henriksen.

*Men det er heldigvis slet ikke nødvendigt.
Børnene har automatisk lært at tale meget tydeligt,
som de ved er nødvendigt, når de skal tale med deres far.
Især Ulla der nu er fem år - og har normal hørelse - er helt fantastisk.*

Hun var ikke mere end to år, da hun kom og fortalte,
når det ringede på døren, og i dag kan hun mange sætninger
med mund-håndsystemet,
selv om hun endnu ikke kan læse bogstaverne,
kan hun fingertegnene for dem.

Tunghøre er dygtige bilister

- Jeg er heldigvis aldrig blevet slået ud af mit handicap,
siger Eigil Henriksen

- tekst mangler -

- i dag er tunghøre børn betydeligt bedre stillet,
fordi selv meget små hørerester kan udnyttes
med de fine høreapparater, der nu findes.
Selv om man ikke hører lyde, fornemmer man dem dog.
Eigil Henriksen fornemmer, når maskinerne i værkstedet er i gang,
og når han kører bil, mærker han også motorens snurren.
I øvrigt fortæller han, er det i USA statistisk bevist,
at tunghøre er meget dygtige bilister.
De er vænnet til, at det er nødvendigt at se sig for.

Til København

Da hofchef Ebbe Munch hørte,
at landsforeningens gave til tronfølgeren og grev Henri
var lavet af en tunghør,
bad han Eigil Henriksen komme med til København,
når landsformanden, landsretssagfører Henry Pedersen, Herning,
officielt skal overrække gaven.

*Fru Sigrid skal også med - ikke i sin egenskab af hustru,
men i sin egenskab af „tolk" - måske også i den betydning,
der sædvanligvis lægges i ordet.
Hun har ved tidligere lejligheder vist, at hun også lynhurtigt
kan oversætte fransk og engelsk for sin mand.*

Fra Artikel af Kate Hoff - Aarhus Stiftstidende